

СВЕТА ВОДА ДАШЧАРА

КОД СЕЛА БИСКУПЉЕ

Западно од села Бискупље, у пределу Манастириште удаљеном око 1,5 километар од села до којег води леп макадамски пут, свети је и лековити извор Дашчара. Смештен је у живописном пејсажу који чине шумовите стране брда и узани равни простор. Падине су обрасле густом шумом, а посебно западна, у чијем је подножју врло јак извор. Иза тог узвишена је Велико брдо, чија висина достиже 311 метара, а на његовој другој страни је село Курјаче с манастиром Нимник.

Једна од најпосећенијих светих вода у Браничеву

Предео Дашчаре неодољиво подсећа на пејсаже многих манастира, манастиришта и

светих вода у Браничеву и наводи на помисао да је ту некада био манастир, али давно порушен, тако да није сачуван у колективном памћењу.

У целом том подунавском појасу, од ушћа Мораве до Голупца, била су велика и веома богата села: Суботица, на ушћу Мораве, Петка, Кленчика (између Кличевца и Затоња), Костолац, град Браничево, Добрујевица у долини Млаве, Кисељево, Храм, Пожежена. Истовремено, ту је био и читав низ манастира: Рукумија, Нимник, Душник (између Бискупља и Речице), манастир Св. Арханђела код Кумана, манастир Светог Ваведења. А мало јужније: манастири Буковик код Бара, Пешчаница крај данашње Печанице, Пањевац код Клења и Туман.

Свети извор Дашчара свакако је у поштовању од далеких времена, а према проценама археолога већ око 7000 година. То, што нема предања о њему можемо објаснити само сеобама овдашњег становништва и прекидима у континуитету живљења. Бежањем претходних становника пред турским погромима нестајала су и предања, па су нови становници затицали само свете изворе, манастиришта и црквишта, без могућности да о њима нешто више сазнају.

Према казивању старијих људи у селу над извором је дуго постојала капела плотара, коју је саградио Стока, предак данашњих Стокића у Бискупљу. Обновљена је 1989. године, када је саграђена од чврстог материјала данашња капела димензија 6 x 4 метра. Извор је одувек био посвећен Светој Петки (Трновој), и на њен дан се сваког 8. августа по новом календару овде окупљао силан свет из великог броја околних места. Од 1991. године то се поново чини.

Раније су посетиоци из удаљених села долазили увече да би преноћили у посебно за то саграђеној згради и ујутру рано излазили на свету воду да се умију. Сада долазе у рано јутро, пре изласка сунца, аутомобилима и тракторима, умивају се, моле Богу и пију воду.

Безбројни примери излечења од очних болести и екцема потврђују њено лековито деловање. Према казивању посетилаца, помаже и у лечењу псоријазе.

Светост места потиче из претхришћанских времена, као и светост Мининих вода код Пожаревца па и неких других извора у Браничеву. Простор је табуисан, па се сматра

великим грехом сечење околне шуме и одношење било чега са овог места. Веома је живо сећање на случај једног Бискупљанина, који је пре 20-так година узео нека дрва са светиње и однео својој кући. Кажу да је истога дана ослепео, а прогледао је тек када је дрва вратио и умио се светом водом.

Верницима Бискупља и околних села остаје да сачувају овај свети извор од сваког скрнављења и не дозволе да се у његовој близини граде објекти који ће нарушавати светост овог лепог и пријатног места, што се код нас, иначе, може догодити.

Предраг Мирковић